

Alueiden komitean lausunto aiheesta ”Energiätehokkuus”

(2012/C 54/09)

ALUEIDEN KOMITEA

- muistuttaa, että on hyvin tärkeää kunnioittaa eri hallintotasojen toimivaltuuksia ja noudattaa toissijaisuusperiaatetta energiatehokkuuteen tähtäviä toimenpiteitä toteutettaessa.
- suhtautuu myönteisesti direktiiviehdotukseen ja komission siinä esittämiin energiatehokkuutta koskeviin toimenpiteisiin, joiden avulla on tarkoitus päästä tavoitteeseen eli vähentää primäärienergian kulutusta 20 prosenttia vuoteen 2020 mennessä.
- katsoo, että ehdotuksessa energiatehokkuusdirektiiviksi on tiettyjä puutteita eikä tiettyjä seikkoja ole käsitelty riittävästi:
- Aloja, joilla käyttöön otettavia toimenpiteitä sovelletaan, on rajoitettu.
- Alue- ja paikallistoimijoiden roolia vähätellään.
- Ehdotuksessa ei mainita toimenpiteitä kansalaisten valveuttamiseksi lukuun ottamatta toimenpiteitä, joihin ryhdytään, jotta kuluttajat saavat reaaliaikaista tietoa energiankulutuksestaan.
- vastustaa ehdotettua direktiiviä, jolla julkinen sektori veloitetaan kunnostamaan vuosittain 3 prosenttia rakennuksistaan ja hankkimaan energiatehokkaita tuotteita, palveluita ja rakennuksia.

Esittelijä	Jean-Louis JOSEPH (FR, PSE), Bastidonnen kaupunginjohtaja
Viiteasiakirja	Ehdotus – Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi energiatehokkuudesta ja direktiivien 2004/8/EY ja 2006/32/EY kumoamisesta
	KOM(2011) 370 lopullinen
	2011/0172 (COD)

I POLIITTISET SUOSITUKSET

ALUEIDEN KOMITEA

A. Yleistä

1. korostaa unionitason energiatehokkuustoimista saatavaa lisäarvoa. Ne ovat välttämättömiä säästötavoitteiden täytäntönpäntöön yhteydessä toteutettavien eri toimien yhtenäisyyden ja tehokkuuden varmistamiseksi sekä jäsenvaltioiden välisten kilpailunvääristymien ehkäisemiseksi. Lisäksi komitea tähdentää, että tällaiset toimet on ehdottomasti toteutettava jäsenvaltio-, alue- ja paikallistasolla. Komitea muistuttaa, että on hyvin tärkeää kunnioittaa eri hallintotasojen toimivaltuuksia ja noudattaa toissijaisuusperiaatetta energiatehokkuuteen tähtääviä toimenpiteitä toteutettaessa.

2. katsoo, että panostaminen energiatehokkuuteen on olennaisen tärkeää torjuttaessa ilmastonmuutoksia ja hillittäessä omaa energiankulutustamme ja että se kuuluu sellaisen kestävä, vastuullisen ja osallistavan talouskasvun piiriin, jonka tavoitteita ovat kasvihuonekaasupäästöjen vähentäminen ja energian toimitusvarmuus.

3. toteaa, että EU on entistä enemmän riippuvainen entistä korkeammin hinnoin tuotavasta energiasta. Komitea katsoo, että varmojen ja kestävyysperiaatteiden mukaisten energiavarojen saatavuus tulee nousemaan yhä tärkeämpään asemaan ja olemaan ratkaisevassa asemassa EU:n tulevan talouskasvun sekä energian oikeudenmukaisen saatavuuden kehittämisen kannalta.

4. muistuttaa, että alueiden komitea on useaan kertaan korostanut, että siirtyminen ennen kaikkea energiavaroja tehokkaasti hyödyntävään talouteen merkitsee suunnattomia mahdollisuuksia synnyttää talouskasvua, uusia työpaikkoja, jotka eivät ole vaarassa siirtyä muualle, ja teknologian kehitystä, joka varmistaa unionin kilpailukyvyt.

5. painottaa *Trias Energetica* -mallin merkitystä, sillä siinä asetetaan "3×20"-tavoite, joka on määrä saavuttaa vuoteen 2020 mennessä: kasvihuonekaasupäästöjen vähentäminen, energiatehokkuus ja uusiutuvien energialähteiden kehittäminen. Energiatehokkuus on edelleen keskeisellä sijalla unionin politiikassa, jolla pyritään vähentämään energian toimitusvarmuuden, tuotannon ja kulutuksen ilmastovaikutuksia.

6. suhtautuu myönteisesti direktiiviehdotukseen ja komission siinä esittämiin energiatehokkuutta koskeviin toimenpiteisiin, joiden avulla on tarkoitus päästä tavoitteeseen eli vähentää primäärienergian kulutusta 20 prosenttia vuoteen 2020 mennessä.

7. toteaa kuitenkin, että kuten vuoden 2011 energiatehokkuussuunnitelmassa ⁽¹⁾ todetaan, komission hiljattain teettämät tutkimukset osoittavat, että Euroopan unioni pystyy toteuttamaan vuoteen 2020 mennessä korkeintaan puolet sitoumuksistaan huolehtia energiatehokkuudesta. Direktiiviehdotuksen haaste on tältä osin erityisen merkittävä.

8. pahoittelee, ettei direktiiviehdotuksessa hahmotella lainkaan vuoden 2020 jälkeisiä visioita eikä etenkin mainita vuodeksi 2050 asetettua ratkaisevan tärkeää tavoitetta (vähentää kasvihuonekaasupäästöjä 80–95 prosentilla vuoteen 2050 mennessä vuoden 1990 tasoon verrattuna), jonka ansiosta ilmastonmuutoksen vaikutuksia voidaan rajoittaa.

9. katsoo, että ehdotuksessa energiatehokkuusdirektiiviksi on tiettäviä puutteita eikä tiettäviä seikkoja ole käsitelty riittävästi:

— Ehdotuksessa ei ole sitovia kansallisia tavoitteita, jotka on vahvistettava vasta aikaisintaan vuonna 2014.

— Aloja, joilla käyttöön otettavia toimenpiteitä sovelletaan, on rajoitettu.

— Alue- ja paikallistoimijoiden roolia vähätellään.

— Jäsenvaltioilla on mahdollisuus olla panematta täytäntöön sitovia toimenpiteitä, tarkemmin ottaen energiatehokkuusvelvoitejärjestelmiin liittyviä toimenpiteitä ja tehokkaan yhteistuotannon kehittämissuunnitelmia.

— Ehdotuksessa ei mainita toimenpiteitä kansalaisten valvuttamiseksi lukuun ottamatta toimenpiteitä, joihin ryhdytään, jotta kuluttajat saavat reaaliaikaista tietoa energiankulutuksesta.

— Ehdotuksessa ei mainita toimenpiteitä, joilla kehitettäisiin ja tuettaisiin markkinatoimijoiden koulutusta, etenkin energiatehokkuuden parissa työskentelevien asiantuntijoiden ja eri ammattikuntien edustajien koulutusta.

⁽¹⁾ Energiatehokkuussuunnitelma 2011, KOM(2011) 109 lopullinen.

B. Ehdotetun energiatehokkuusdirektiivin asettaminen uusiin puitteisiin

10. korostaa, että direktiivin mukaan jäsenvaltioiden on vahvistettava ohjeellinen **kansallinen energiatehokkuustavoite**, joka ilmaistaan primäärienergian kulutuksen absoluuttisena tasona vuonna 2020. Yhteenlaskettujen kansallisten tavoitteiden pohjalta komission on määrä arvioida 30. päivään kesäkuuta 2014 mennessä, pystyykö Euroopan unioni saavuttamaan tavoitteeksi asettamansa 20 prosentin primäärienergiesäätön vuoteen 2020 mennessä. Tältä osin komitea

a. pahoittelee, ettei direktiivissä ole asetettu sitovia kansallisia tavoitteita, sekä sitä, että päätöksen tekemistä voidaan lykätä vuoteen 2014. Komitea ehdottaa, että direktiiviin sisällytetään kullekin jäsenvaltiolle asetettavat, jäsenvaltion edellytysten mukaiset kansalliset energiatehokkuustavoitteet, joita käytetään viitearvona kansallisia energiatehokkuussuunnitelmia laadittaessa ja joista tulee sitovia vuonna 2014.

b. toivoo hartaasti, että komissio ehdottaa yhteistä menetelmää sitovien kansallisten tavoitteiden määrittämiseksi. Menetelmässä on otettava huomioon kunkin jäsenvaltion erityistilanne, etenkin sen taloudellinen suorituskyky ja varhaisessa vaiheessa toteutetut energiatehokkuustoimenpiteet.

c. pitää riittämättömänä johdanto-osan 13 kappaletta⁽²⁾, jonka mukaan otetaan käyttöön vain valinnaisia toimenpiteitä ja ensi alkuun ohjeellisia tavoitteita. Prosessin vuoksi vuodeksi 2020 asetettujen tavoitteiden saavuttaminen on hypoteettista. Komitea pelkää prosessin kyseenalaistavan käsillä olevassa direktiiviehdotuksessa esitettyjen toimenpiteiden tehokkuuden.

11. vastustaa julkiselle sektorille sekä energian jakelu- ja myyntisektorille asetettuja määrällisiä tavoitteita, mutta pahoittelee, ettei tällaisia tavoitteita ole asetettu niille henkilö- ja tavaliikenteen, kaupan ja teollisuuden osa-alueille, jotka eivät kuulu päästökauppajärjestelmän piiriin. Erityisesti komitea

a. vastustaa ehdotettua direktiiviä, jolla julkinen sektori veloitetaan kunnostamaan vuosittain 3 prosenttia rakennuksistaan ja hankkimaan energiatehokkaita tuotteita, palveluita ja rakennuksia. Komitea

⁽²⁾ Johdanto-osan 13 kappaleessa kuvataan kansallisten toimenpiteiden käyttöönottoa 20 prosentin suuruisen energiatehokkuustavoitteen saavuttamiseksi. Mikäli poliittista kehystä on tarpeen vahvistaa kyseisen tavoitteen saavuttamiseksi, sitoviin tavoitteisiin perustuvan järjestelmän käyttöönottamiseksi käynnistetään kaksivaiheinen prosessi seuraavasti: 1. Jäsenvaltiot määrittelevät ohjeelliset tai sitovat kansalliset energiatehokkuustavoitteet, -järjestelmät ja -ohjelmat. ja 2. Komissio arvioi aiemmin asetettujen tavoitteiden perusteella, onko kyseinen tavoite mahdollista saavuttaa. Jos arvioinnin tulos on kielteinen, komission olisi määriteltävä kansallisia tavoitteita vuodelle 2020 ottaen huomioon kunkin jäsenvaltion lähtötason, niiden taloudellisen suorituskyvyn ja toteutetut varhaiset toimet.

— tähdentää, että on otettava huomioon toissijaisuusperiaate.

— esittää, että energiansäästöavoitteisiin tulisi olla mahdollista pyrkiä erilaisten strategioiden kautta edellyttäen, että energiankulutuksen vähentämisessä päästään samalle tasolle.

— katsoo, että on aiheellista luoda kannustimia energiansäästötoimiin liittyvistä töistä aiheutuvien vuokrakorotusten välttämiseksi sosiaalisessa asuntotarjonnassa.

— painottaa, että energiatehokkuuden parantaminen on mahdollista vain, jos siihen varataan rahoitusta unioni-, jäsenvaltio-, alue- ja kuntatasolla ja välineitä, kuten energiatehokkuussopimuksia sekä julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksia. Komitea painottaa, että on tärkeää kannustaa jäsenvaltioita sekä alue- ja paikallisyhteisöjä hyödyntämään rakennerahastoissa käytettävissä olevia varoja energiatehokkuuteen liittyvien investointien lisäämiseksi. Komitea korostaa painokkaasti kannattavansa tämänsuuntaisia kaavailuja, jotka sisältyvät komission ehdotukseen monivuotiseksi rahoituskehikseksi.

— palauttaa mieliin, että jäsenvaltiotasolla on laadittava tasapainoiset säännökset, jotta energiansäästötoimenpiteiden kustannukset ja hyödyt voidaan jakaa avoimesti asuntojen omistajien ja vuokralaisten kesken. Tarvittavia investointeja on vaikea saada liikkeelle ennen kuin tällaiset säännökset on laadittu.

b. kehottaa viranomaisia harkitsemaan, voitaisiinko ottaa käyttöön lisätavoitteita etenkin julkista valaistusta ja julkista liikennettä varten, sillä ehdolla, että siihen voidaan myöntää riittävä rahoitus.

c. suosittaa, että asetetaan sitovia tavoitteita liikenteelle sekä palvelualalle, kaupalle ja teollisuudelle ja kiinnitetään nykyistä enemmän erityishuomiota sellaisiin tuotantovälineisiin, jotka eivät kuulu kasvihuonekaasujen päästökauppajärjestelmän piiriin.

12. suhtautuu myönteisesti energiatehokkuusvelvoitejärjestelmien käyttöönottoon ja varsinkin toimenpiteisiin, joiden avulla energian jakelijoiden on määrä saavuttaa energiansäästö, joka vastaa 1,5:tä prosenttia niiden vuotuisesta energianmyynnin määrästä,⁽³⁾ ja muistuttaa, että energiatehokkuusvelvoitejärjestelmiä käyttöön otettaessa on tärkeää huomioida toissijaisuusperiaate.

⁽³⁾ Energiatehokkuusvelvoitejärjestelmät, sellaisina kuin ne on määritelty ehdotetun direktiivin 6 artiklan 1 kohdassa, ovat joukko toimenpiteitä, joilla varmistetaan, että kaikki jäsenvaltion alueella toimivat energian jakelijat tai energian vähittäismyymtiyritykset saavuttavat vuotuisen energiansäästön, joka vastaa 1,5:tä prosenttia niiden energianmyynnin määrästä edellisenä vuonna kyseisessä jäsenvaltiossa, lukuun ottamatta liikenteessä käytettyä energiaa.

Komitea pahoittelee seuraavia seikkoja:

- a. Ehdotuksessa tarjotaan jäsenvaltioille mahdollisuus ehdottaa vaihtoehtoisia korvaavia toimenpiteitä, mikä voi johtaa siihen, että yksityissektori siirtää velvoitteen julkiselle sektorille, mikä puolestaan lisää veronmaksajiin kohdistuvaa painetta.
- b. Direktiivissä ei puututa keskeiseen ongelmaan eli siihen, miten energian jakelijoita ja vähittäismyyntiyrityksiä voitaisiin kannustaa vähentämään energianmyyntiään 1,5 prosenttia vuodesta toiseen. Lisäksi säännös, jonka mukaan jäsenvaltiot voivat "sisällyttää asettamiinsa säästövelvoitteisiin vaatimuksia, joilla on sosiaalisia päämääriä" (direktiivin 6 artiklan 5 kohdan luetelmakohta a), ei riitä suojelemaan köyhimpiä kansalaisia energian hinnan uusilta korotuksilta.
- c. Velvoitejärjestelmiin liittyy mahdollisuus esittää 1. päivään tammikuuta 2013 mennessä korvaavia toimenpiteitä, joiden ansiosta loppukäyttäjät voivat säästää energiaa. Komitea on huolestunut siitä, että nykyisellään määritellyinä toimenpiteillä on mahdollista kiertää velvoitejärjestelmille ehdotettu tavoite.

13. painottaa **alue- ja paikallistoimijoiden olennaista roolia** energiatehokkuusohjelmien valmistelu- ja täytäntöönpanoprosesseissa. Alue- ja paikallisviranomaiset, jotka vastaavat kuntien asunto-, työllisyys-, liikenne- ja koulutuspolitiikoista, ovat yhteydessä kansalaisiin ja kaikkiin paikallistoimijoihin voidakseen laatia politiikkoja, joilla voidaan vastata kansalaisia askarruttaviin epäkohtiin ja alueen energiatehokkuushaasteisiin. Niillä on myös parhaat mahdollisuudet vaikuttaa kansalaisten energiankäyttötottumusten muuttumiseen uutena aikana, jolloin käytössä on pienimuotoinen tuotanto, älykäs sähköverkkoteknologia ja vaihteleva hinnoittelu. Komitea ehdottaa, että alue- ja paikallistoimijoiden osallistumisastetta lisätään toimenpiteillä, joilla kannustetaan

- a. jäsenvaltioita ottamaan kansallisia suunnitelmia laadittaessa käyttöön kuulemismenettelyjä, joihin alue- ja paikallistoimijat voivat osallistua (alhaalta ylöspäin suuntautuva lähestymistapa); näin voidaan laatia kansallisia suunnitelmia, jotka vastaavat jäsenvaltioiden, alueiden ja kuntien tavoitteita ja keinoja.
- b. alue- ja paikallisviranomaisia laatimaan alueellisia ja paikallisia energiatehokkuussuunnitelmia, joissa suositetaan esimerkiksi hajautettua energiantuotantoa, julkisten rakennusten kunnostusohjelmia tai lähiliikkumiseen ja kestäväen kehityksen mukaiseen liikenteeseen tähtääviä suunnitelmia. Komitea muistuttaa toisaalta eurooppalaisen kaupunginjohtajien ilmastopöytäalustuksen sekä "saarten sopimus" -aloitteen merkityksestä ja ehdottaa, että direktiiviin sisällytetään toimenpiteitä, joilla jäsenvaltiot voivat tukea ja edistää näitä aloitteita.
- c. alueviranomaisia tukemaan paikallistoimijoita, jotta ne oppisivat tuntemaan energiatehokkuustoimenpiteet sekä analysoimaan niiden toteuttamismahdollisuuksia ja toteuttamisen

tiellä olevia esteitä, pyrkisivät valveuttamaan kansalaisia, tukemaan ohjelmien ja paikallisten hankkeiden toteuttamista ja toimijoiden kouluttamista.

- d. alue- ja paikallisviranomaisia ottamaan käyttöön energian ja kasvihuonekaasujen seuranta- ja laskentamekanismeja poliittisten päätösten tuloksellisuuden parantamiseksi, jos niillä ei vielä ole tällaisia mekanismeja.
- e. alueviranomaisia tukemaan tai vahvistamaan alueidenvälisiä yhteistyöohjelmia, joissa suositetaan energiatehokkuuteen liittyvän taitotiedon siirtoa alueelta toiselle.

14. tähdentää **kansalaisten valveuttamisen ja heille tiedottamisen** merkitystä. Yksilöiden toimet ovat perusluonteinen osa ympäristön kunnioittamista ja kansalaisia koskevien energiatehokkuustoimenpiteiden asianmukaista soveltamista. On välttämätöntä valveuttaa kansalaisia ja tiedottaa heille asiasta. Tältä osin komitea

- a. kannattaa toimenpiteitä, joilla kuluttajille on ryhdytty antamaan yhä enemmän reaaliaikaista tietoa heidän energiankulutuksestaan ja laskutuksestaan (sähköstä, kaasusta, lämmöstä).
- b. painottaa, että on ensiarvoisen tärkeää suojella henkilötietoja, etenkin palvelun toimittajien haltuunsa saamia henkilötietoja, ja tarjota loppuasiakkaalle mahdollisuus tutustua niihin helposti veloituksetta, ja tähdentää, että tietojen on oltava selkeässä muodossa, että loppukäyttäjien on helppo ymmärtää ja käyttää niitä.
- c. suosittaa, että otetaan käyttöön sellaisin toiminnoin varustettuja laskentajärjestelmiä, joiden avulla loppukäyttäjät voivat mukauttaa kustannuksiaan ja vähentää kulutustaan energian jakeluyhtiön tarjoamien tariffivaihtoehtojen mukaan.
- d. pahoittelee tässä yhteydessä, ettei direktiivissä määritellä lisätoimenpiteitä kansalaisten valveuttamiseksi vähentämään energiankulutusta.

15. suhtautuu myönteisesti siihen, että yrityksille tarjotaan mahdollisuus energiatarkastuksiin ja että loppuasiakkaalle sekä pien- ja keskiuurille yrityksille on tarjolla kohtuuhintaisia energiatarkastusohjelmia. Jotta tarkastukset olisivat kuitenkin mahdollisimman korkealaatuisia, komitea suosittaa, että

- a. ryhdytään järjestämään asiantuntijoille koulutusta, joka johtaa hyväksytyyn ammattitutkintoon ja asiantuntijoiden ammattitaidon viralliseen tunnustamiseen.

- b. viitataan nimenomaisesti energiahuoltojärjestelmien euroopalaisiin teknisiin standardeihin (EN 16001) ja edistetään näin niiden mukaisten energiatodistusten käyttöönottoa.
- c. sisällytetään toimenpiteeseen julkiset laitokset.
- d. huolehditaan tarkastuksissa ehdotettavien toimenpiteiden toteuttamisesta.
16. suhtautuu myönteisesti ehdotettuihin **energiapalveluiden** kehittämistoimenpiteisiin. Tältä osin komitea kuitenkin
- a. suosittelee, ettei toimenpiteitä rajoiteta pelkästään energiatehokkuutta koskeviin sopimuksiin ja että tuetaan kaikkia

- energiapalveluita, kuten lämmitys- ja jäähdytysjärjestelmien pakollista kausitarkastusta tai lämmönsäätöjärjestelmän käyttöönottoa.
- b. pahoittelee, ettei suunnitteilla ole erityistoimenpiteitä sellaisten hallinnollisten ja oikeudellisten esteiden vähentämiseksi, joita ilmenee esimerkiksi energiatehokkuustoimenpiteitä koskevia energiatehokkuussopimuksia tehtäessä.
17. muistuttaa **koulutuksen** merkityksestä. Komitea painottaa, että jäsenvaltioiden sekä alue- ja paikallistoimijoiden on tärkeää ryhtyä tarjoamaan koulutusta alan asiantuntijoille ja toimijoille vastatakseen käsiteltävänä olevan direktiivin asettamaan haasteeseen.

II MUUTOSEHDOTUKSET

Muutosehdotus 1

1 artiklan 1 kohta

Komission ehdotus	AK:n muutosehdotus
1. Tässä direktiivissä vahvistetaan yhteinen kehys energiatehokkuuden edistämiseksi unionissa, jotta voidaan varmistaa unionin tavoitteena olevan 20 prosentin säästön saavuttaminen primäärienergian kulutuksessa vuoteen 2020 mennessä ja tasoittaa tietä energiatehokkuuden parantamiselle myös sen jälkeen.	1. Tässä direktiivissä vahvistetaan yhteinen kehys energiatehokkuuden edistämiseksi unionissa, jotta voidaan varmistaa unionin tavoitteena olevan 20 prosentin säästön saavuttaminen primäärienergian kulutuksessa vuoteen 2020 mennessä ja tasoittaa tietä energiatehokkuuden parantamiselle myös sen jälkeen <u>ja jotta voidaan päästä EU:n tavoitteeseen vähentää kasvihuonekaasupäästöjä 80–95 prosenttia vuoden 1990 tasosta vuoteen 2050 mennessä.</u>

Perustelu

Komissio antoi 8. maaliskuuta 2011 tiedonannon "Etenemissuunnitelma – siirtyminen kilpailukykyiseen vähähiiliseen talouteen vuonna 2050" ⁽⁴⁾, jossa todetaan, että energiatehokkuuden parantamiseen on painuduttava aiempaa enemmän. Ehdotetussa direktiivissä kaavailut energiatehokkuustoimenpiteet eivät valmista tietä vuoden 2020 jälkeiselle ajalle eivätkä komission itsensä asettamaa tavoitevuotta 2050 silmällä pitäen.

Muutosehdotus 2

2 artiklan 7 kohta

Komission ehdotus	AK:n muutosehdotus
7. 'energian jakelijalla' luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, myös jakeluverkonhaltijaa, joka vastaa energian jakelusta energian toimittamiseksi loppukäyttäjille tai energiaa loppukäyttäjille myyville jakeluasemille;	7. 'energian jakelijalla' luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, myös jakeluverkonhaltijaa, <u>jonka pääasiallista liiketoimintaa on joka vastaa</u> energian jakelusta energian toimittamiseksi loppukäyttäjille tai energiaa loppukäyttäjille myyville jakeluasemille;

Perustelu

Tämä muutosehdotus ja siihen liittyvä, 2 artiklan 9 kohtaa koskeva muutosehdotus auttavat parantamaan 'energian jakelijan' ja 'energian vähittäismyyntiyrityksen' määritelmiä mahdollisten tarkoituksen vastaisten vaikutusten välttämiseksi.

Esimerkiksi vuokralaisia voidaan laskuttaa energian käytöstä eri tavoilla. Joissakin tapauksissa energiaa toimittava yritys laskuttaa suoraan vuokralaista, kun taas toisissa tapauksissa omistaja laskuttaa energiasta joko sellaisenaan tai osana yleistä palvelumaksua, joka voi muodostua useista, mahdollisesti erillisistä ja eritellyistä elementeistä.

⁽⁴⁾ KOM(2011) 112 lopullinen.

Muutosehdotuksella pyritään parantamaan kiinteistöihin toimitettavan energian käytöstä vuokralaisia laskuttavien oikeusvarmuutta, jotta heille ei direktiivissä asetettaisi sellaisia velvoitteita, joita ei ole tarkoitettu. Pienille energian jakelijoille ja pienille energian vähittäismyyntiyrityksille myönnettävä vapautus (6 artiklan 8 kohta) ei suojaa heidän asemaansa riittävästi.

Muutosehdotus 3

2 artiklan 9 kohta

Komission ehdotus	AK:n muutosehdotus
9. 'energian vähittäismyyntiyrityksellä' luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka myy energiaa loppukäyttäjille;	9. 'energian vähittäismyyntiyrityksellä' luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, <u>joka jonka pääasiallista liiketoimintaa on energian myyminen myy energiaa</u> loppukäyttäjille;

Perustelu

Tämä muutosehdotus ja siihen liittyvä, 2 artiklan 7 kohtaa koskeva muutosehdotus auttavat parantamaan 'energian jakelijan' ja 'energian vähittäismyyntiyrityksen' määritelmiä mahdollisten tarkoituksen vastaisten vaikutusten välttämiseksi.

Esimerkiksi vuokralaisia voidaan laskuttaa energian käytöstä eri tavoilla. Joissakin tapauksissa energiaa toimittava yritys laskuttaa suoraan vuokralaista, kun taas toisissa tapauksissa omistaja laskuttaa energiasta joko sellaisenaan tai osana yleistä palvelumaksua, joka voi muodostua useista, mahdollisesti erillisistä ja eritellyistä elementeistä.

Muutosehdotuksella pyritään parantamaan kiinteistöihin toimitettavan energian käytöstä vuokralaisia laskuttavien oikeusvarmuutta, jotta heille ei direktiivissä asetettaisi sellaisia velvoitteita, joita ei ole tarkoitettu. Pienille energian jakelijoille ja pienille energian vähittäismyyntiyrityksille myönnettävä vapautus (6 artiklan 8 kohta) ei suojaa heidän asemaansa riittävästi.

Muutosehdotus 4

3 artiklan 1 kohta

Komission ehdotus	AK:n muutosehdotus
1. Kunkin jäsenvaltion on vahvistettava kansallinen energiatehokkuustavoite, joka ilmastaan primäärienergian kulutuksen absoluuttisena tasona vuonna 2020. Tavoitetta asettaessaan niiden on otettava huomioon unionin 20 prosentin energiansäästötavoite, tässä direktiivissä säädetyt toimenpiteet, direktiivin 2006/32/EY 4 artiklan 1 kohdan mukaisesti vahvistettujen kansallisten energiansäästötavoitteiden saavuttamiseksi hyväksytyt toimenpiteet sekä muut energiatehokkuutta edistävät toimenpiteet jäsenvaltioissa ja unionin tasolla.	1. Kunkin jäsenvaltion on vahvistettava kansallinen <u>energiatehokkuustavoite, joka ilmastaan primäärienergian kulutuksen absoluuttisena tasona vuonna 2020. Tavoitetta asettaessaan niiden on otettava huomioon unionin 20 prosentin energiansäästötavoite, tässä direktiivissä säädetyt toimenpiteet, direktiivin 2006/32/EY 4 artiklan 1 kohdan mukaisesti vahvistettujen kansallisten energiansäästötavoitteiden saavuttamiseksi hyväksytyt toimenpiteet sekä muut energiatehokkuutta edistävät toimenpiteet jäsenvaltioissa ja unionin tasolla.</u> 1. <u>Komission on ehdotettava kansallisia tavoitteita, joiden avulla voidaan saavuttaa vuoteen 2020 mennessä energiatehokkuustavoite ja jotka ilmaistaan primäärienergian kulutuksen absoluuttisena tasona. Komission käyttämässä menetelmässä kansallisten tavoitteiden määrittelemiseksi otetaan huomioon kunkin jäsenvaltion lähtötaso, taloudellinen suorituskyky ja toteutetut varhaiset toimet. Näistä tavoitteista tulee automaattisesti velvoittavia 30. kesäkuuta 2014.</u> <u>Jäsenvaltioiden on laadittava yhteistyössä alue- ja paikallisviranomaisten kanssa tavoitteet kaikille tässä direktiivissä määritellyille aloille sekä sellaiselle henkilö- ja tavaraliikenteelle, palvelusektorin osalle, kaupalle ja teollisuudelle ja erityisesti sellaisille tuotantovälineille, jotka eivät kuulu päästökauppajärjestelmän piiriin.</u> <u>Niitä on sovellettava myös muihin energiaa kuluttaviin aloihin kuten alkutuotantoon.</u>

Perustelu

Nykyisellään Euroopan unioni voi saavuttaa vain puolet energiatehokkuussitoumuksistaan vuoteen 2020 mennessä. Komitea ehdottaa, että direktiiviin sisällytetään kansallisia tavoitteita, joista tulee velvoittavia vuodesta 2014 lähtien. Komitea esittää lisäksi toivomuksen, että kansallisten tavoitteiden mukaisiin jäsenvaltioiden suunnitelmiin sisällytetään ne henkilö- ja tavaraliikenteen, kaupan ja teollisuuden alat, jotka eivät kuulu päästökauppajärjestelmän piiriin.

Euroopan komission asettama tavoite, joka on 20 prosentin energiansäästö vuoteen 2020 mennessä, on periaatteessa kannatettava. Aikaa vuoteen 2020 on jäljellä suhteellisen vähän, ja lyhyen ja keskipitkän aikavälin toimenpiteitä on ryhdyttävä ripeästi toteuttamaan. Ehdotamme myös menetelmää kunkin jäsenvaltion energiatehokkuuden alalla saavuttaman edistyksen arvioimiseksi. Euroopan komissio määritteli uusiutuvista energialähteistä annetussa direktiivissä 2009/28/EY 20 prosentin kokonaistavoitteen, joka jakautuu jäsenvaltioiden kesken niiden kapasiteetin mukaan. Ehdotammekin samaa lähestymistapaa energiatehokkuuteen eli kunkin maan edistystason huomioon ottamista.

Lisäksi on syytä korostaa, että alkutuotannon (maanviljely, karjankasvatus ja kalastus) energiankulutus nojautuu fossiilisiin, pääosin tuontiperäisiin energialähteisiin. Nämä taloudelliset ja ympäristövaikutukset riittävät perusteluksi sille, että alkutuotantoala mainitaan nimenomaisesti tässä kohdassa.

Muutosehdotus 5

4 artikla

Komission ehdotus	AK:n muutosehdotus
<p>1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 1 päivästä tammikuuta 2014 kolme prosenttia julkisten elinten omistamien rakennusten kokonaispinta-alasta kunnostetaan vuosittain siten, että ne vastaavat vähintään asianomaisen jäsenvaltion direktiivin 2010/31/EU 4 artiklan mukaisesti vahvistamia energiatehokkuutta koskevia vähimmäisvaatimuksia, sanotun kuitenkaan rajoittamatta direktiivin 2010/31/EU 7 artiklan soveltamista. Kolmen prosentin osuus lasketaan sellaisten asianomaisen jäsenvaltion julkisten elinten omistamien rakennusten kokonaispinta-alasta, joiden kokonaishyötypinta-ala on yli 250 m² ja jotka eivät kunkin vuoden 1 päivänä tammikuuta täytä direktiivin 2010/31/EU 4 artiklan mukaisesti vahvistettuja energiatehokkuutta koskevia vähimmäisvaatimuksia.</p>	<p>1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 1 päivästä tammikuuta 2014 kolme prosenttia julkisten elinten omistamien rakennusten kokonaispinta-alasta kunnostetaan vuosittain siten, että ne vastaavat vähintään asianomaisen jäsenvaltion direktiivin 2010/31/EU 4 artiklan mukaisesti vahvistamia energiatehokkuutta koskevia vähimmäisvaatimuksia, sanotun kuitenkaan rajoittamatta direktiivin 2010/31/EU 7 artiklan soveltamista. <u>Kolmen prosentin osuus lasketaan Tämän koskee sellaisiensa asianomaisen jäsenvaltion julkisten elinten omistamien rakennusten kokonaispinta-alasta, joiden kokonaishyötypinta-ala on yli 250 m² ja jotka eivät kunkin vuoden 1 päivänä tammikuuta täytä direktiivin 2010/31/EU 4 artiklan mukaisesti vahvistettuja energiatehokkuutta koskevia vähimmäisvaatimuksia. <u>Hankittavien palvelujen ja tuotteiden on täytettävä kustannustehokkuuden vaatimukset.</u></u></p>
<p>2. Jäsenvaltiot voivat antaa julkisten elintensä ottaa vuosittaisen saneerausasteen laskennassa huomioon tiettyinä vuonna syntyneen kunnostetun rakennuspinta-alan ylijäämän siten, että kyseinen pinta-ala katsotaan kunnostetuksi jonakin kahdesta edeltävästä tai kahdesta seuraavasta vuodesta.</p>	<p><u>2. Jäsenvaltiot voivat rakennusten energiatehokkuudesta annetun direktiivin 2010/31/EU 4 artiklan 2 kohdan nojalla jättää vahvistamatta tai soveltamatta 1 kohdassa tarkoitettuja vaatimuksia rakennuksiin, joita suojellaan virallisesti osana määrättyä ympäristöä tai niiden erityisten arkkitehtonisten tai historiallisten ansioiden vuoksi, siltä osin kuin niiden luonne tai ulkonäkö muuttuisi tiettyjen energiatehokkuutta koskevien vähimmäisvaatimusten noudattamisen vuoksi tavalla, jota ei voida hyväksyä.</u></p>
<p>3. Edellä olevan 1 kohdan soveltamiseksi jäsenvaltioiden on 1 päivään tammikuuta 2014 mennessä laadittava ja asetettava julkisesti saataville niiden julkisten elinten omistamista rakennuksista luettelo, jossa ilmoitetaan</p>	<p>3. Edellä olevan 1 kohdan soveltamiseksi jäsenvaltioiden on 1 päivään tammikuuta 2014 mennessä laadittava ja asetettava julkisesti saataville niiden julkisten elinten omistamista rakennuksista luettelo, jossa ilmoitetaan</p>
<p>a) pinta-ala neliömetreinä ja</p>	<p>a) pinta-ala neliömetreinä ja</p>

Komission ehdotus	AK:n muutosehdotus
<p>b) kunkin rakennuksen energiatehokkuus.</p> <p>4. Jäsenvaltioiden on kannustettava julkisia elimiä</p> <p>a) hyväksymään joko itsenäisenä suunnitelmana tai osana laajempaa ilmasto- tai ympäristösuunnitelmaa energiatehokkuussuunnitelman, johon sisältyy erityisiä energiansäästötavoitteita ja jonka avulla pyritään elimen energiatehokkuuden jatkuvaan parantamiseen;</p> <p>b) ottamaan käyttöön energianhallintajärjestelmän osana suunnitelmansa täytäntöönpanoa.</p>	<p>b) kunkin rakennuksen energiatehokkuus.</p> <p>4. Jäsenvaltioiden on <u>kehotettava</u> kannustettava julkisia elimiä</p> <p>a) hyväksymään joko itsenäisenä suunnitelmana tai osana laajempaa ilmasto- tai ympäristösuunnitelmaa energiatehokkuussuunnitelman, johon sisältyy erityisiä energiansäästötavoitteita ja jonka avulla pyritään elimen energiatehokkuuden jatkuvaan parantamiseen;</p> <p>b) ottamaan käyttöön energianhallintajärjestelmän osana suunnitelmansa täytäntöönpanoa;</p> <p>c) <u>ottamaan julkisella sektorilla käyttöön energianlaskentajärjestelmän, mieluiten kansainvälisen ISO 50001 -standardin pohjalta;</u></p> <p>d) <u>ottamaan käyttöön jatkuvan testausjärjestelmän, jolla mitataan sitä, käytetäänkö energiatehokkuutta koskevia sopimuksia asianmukaisesti energiapalvelumallina pyritäessä edistämään julkisten rakennusten sekä kunnallisten palveluiden kuten katuvalaistuksen tai jätevedenpuhdistamoiden energiankulutuksen vähentämistä;</u></p> <p>e) <u>antamaan paikallisille, alueellisille tai valtakunnallisille julkisille elimille tarvittavaa taloudellista tai muuta tukea 3 artiklassa tarkoitettujen energiatehokkuussuunnitelmien täytäntöönpanemiseksi;</u></p> <p>f) <u>tiedottamaan näiden rakennusten käyttäjille energiansäästötavoista ja hallinnoijille rakennuskannan hyvistä huolto- ja ylläpitokäytännöistä.</u></p>

Perustelu

Euroopan unioni saavuttaa nykytilanteen valossa vain puolet energiatehokkuustavoitteistaan. EU:n toimintaa on tehostettava muun muassa asettamalla sitovia tavoitteita. Sitovien kansallisten tavoitteiden puuttuessa on tärkeää edistää sektorikohtaisia tavoitteita, erityisesti rakennusalalla, joka tarjoaa suurimmat mahdollisuudet energiatehokkuuden parantamiseen.

Kannatamme komission esittämää direktiiviehdotusta seuraavista syistä:

- 1) Euroopan unioni on ottanut käyttöön rahoitusmekanismeja (Elena, Jessica jne.) ja energiatehokkuuteen suunnattuja rahastoja (Euroopan energiatehokkuusrahasto jne.), ja vuosien 2014–2020 rahoituskehkeyksessä on tällä hetkellä varattu suuri prosenttiosuus rakennevaroista energiatehokkuuteen. On olemassa muitakin rahoitusvälineitä, kuten energiatehokkuussopimukset, julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuudet ja kansalliset tai alueelliset energiatehokkuusrahastot, joilla tuetaan energiatehokkuustoimenpiteitä aikana, jona julkisia varoja on niukasti saatavilla.
- 2) On olemassa edullisempiakin ratkaisuja, joissa investoinnit ovat nopeammin tuottavia, kuten lämmitys- ja jäähdytysjärjestelmien muuttaminen tai rakennusten lämmönsäätöjärjestelmät, joihin voidaan investoida vähitellen.
- 3) Rakennusten energiatehokkuudesta annetussa direktiivissä otetaan huomioon erilaiset rakennustyyppit ja sovelletaan vapautuksia eräisiin niistä (historialliset rakennukset, väliaikaiset rakennukset, varastohallityyppiset rakennukset jne.). Siinä otetaan myös huomioon ilmastoerot pohjoisten ja eteläisten jäsenvaltioiden välillä.
- 4) Rakennusten energiatehokkuustoimenpiteet luovat paikallisia työpaikkoja, joita ei voida siirtää muualle. Neljän asunnon energiasaneerauksen työ määrä vastaa yhtä uutta työpaikkaa.
- 5) Jäsenvaltiot ovat äskettäin saaneet ohjeistukseksi ammattitaitoisten työntekijöiden koulutusta koskevan etenemissuunnitelman rakennusten energiatehokkuudesta annetun direktiivin täytäntöönpanoa varten.

Direktiiviehdotusta voidaan kuitenkin parantaa seuraavilta osin:

- 1) On tärkeää muistuttaa, että rakennusten energiatehokkuudesta annetussa direktiivissä 2010/31/EU jätetään jäsenvaltioiden päätettäväksi, sovelletaanko kunnostusvaatimuksia rakennuksiin, joita suojellaan osana määrättyä ympäristöä.
- 2) On syytä nojautua eurooppalaisiin energian hallinta- ja laskentavaatimuksiin.
- 3) On syytä helpottaa ja laajentaa energiatehokkuussopimusten tekoa.
- 4) Jäsenvaltioiden tulee tukea alue- ja paikallisyhteisöjä tarjoamalla taloudellista tai muuta apua.
- 5) Olisi järkevää kehottaa viranomaisia ottamaan käyttöön koulutus- ja tiedotusmekanismeja, joilla pyritään edistämään rakennusten hyvää huoltoa ja ylläpitoa sekä rakennusten käyttäjien energiaa säästäviä käytäntöjä.

Nämä tekijät ovat tärkeitä vuodelle 2020 asetetun energiatehokkuustavoitteen saavuttamiseksi.

Muutosehdotus 6

5 artikla

Komission ehdotus	AK:n muutosehdotus
<p>Julkisten elinten hankinnat</p> <p>Jäsenvaltioiden on varmistettava, että julkiset elimet hankkivat ainoastaan liitteessä III tarkoitettuja energiatehokkaita tuotteita, palveluja ja rakennuksia.</p>	<p>Julkisten elinten hankinnat</p> <p>Jäsenvaltioiden on varmistettava, että julkiset elimet hankkivat ainoastaan liitteessä III tarkoitettuja energiatehokkaita tuotteita, palveluja ja rakennuksia, <u>saadun kuitenkin rajoittamatta direktiivin 2004/18/EY soveltamista.</u></p> <p><u>Jäsenvaltioiden on edistettävä 2 artiklassa määriteltyjen energiapalvelujen kehittämistä ja käyttöönottoa. Tässä yhteydessä julkisten elinten on arvioitava mahdollisuudet tehdä 14 artiklan b alakohdassa tarkoitettuja energiatehokkuutta koskevia pitkäaikaisia sopimuksia silloin kun se on tarkoituksenmukaista.</u></p>

Perustelu

Julkisten viranomaisten velvoittaminen hankkimaan ainoastaan energiatehokkaita tuotteita, palveluja ja rakennuksia herättää huolta siitä, että EU pyrkii käyttämään julkisia hankintoja keinona saavuttaa strategia poliittisia tavoitteitaan. Päätöksen tekeminen siitä, tulisiko julkisiin hankintoihin sisällyttää energiatehokkuusvaatimuksia, tulisi jättää paikallis- ja alueviranomaisten itsensä tehtäväksi, ja kaikkien EU:hun liittyvien vaatimusten tulee pysyä täysin vapaaehtoisina.

Oikeusvarmuuden ja sisämarkkinoiden yhtenäisyyden vuoksi on välttämätöntä, että käsiteltävänä oleva direktiivi on johdonmukainen EU:n nykyisen julkisia hankintoja koskevan lainsäädännön kanssa. Tässä yhteydessä on aiheellista korostaa, että jäsenvaltioilla on välitön vastuu siitä, että julkisissa hankinnoissa kiinnitetään huomiota energiatehokkuustavoitteisiin, jotka muutoin jäävät saavuttamatta. Lisäksi vaikuttaa tarkoituksenmukaiselta vaatia pelkkien energiatehokkuusstandardien sijaan mahdollisimman korkeiden standardien noudattamista, kuten Euroopan parlamentin mietintöluonnoksessa tehdään.

Tarkasteltaessa energiatehokkaita palveluja julkisen varainkäytön kannalta ehdotetussa direktiivissä kiinnitetään huomiota ainoastaan energiatehokkaita tuotteita hyödyntäviin palveluihin. Olisi kuitenkin pikemminkin viitattava palveluihin laajemmassa mielessä, muun muassa energiatehokkuutta koskeviin palveluihin, siten kuin ne on määritelty 2 artiklassa.

Muutosehdotus 7

6 artiklan 9 kohta

Komission ehdotus	AK:n muutosehdotus
<p>9. Vaihtoehtona 1 kohdalle jäsenvaltiot voivat toteuttaa muita toimenpiteitä energiansäästöjen saavuttamiseksi loppukäyttäjien keskuudessa. Tällä lähestymistavalla saavutetun vuotuisen energiansäästön on oltava yhtä suuri kuin 1 kohdassa vaadittu energiansäästö. Tämän vaihtoehdon valitsevien jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle 1 päivään tammikuuta 2013 mennessä ne vaihtoehtoiset toimenpiteet, jotka ne aikovat hyväksyä, mukaan lukien 9 artiklassa tarkoitetut seuraamuksia koskevat säännöt, ja osoitettava, kuinka niiden avulla saavutetaan vaadittu energiansäästö. Komissio voi evätä tällaiset toimenpiteet tai ehdottaa niihin muutoksia kolmen kuukauden kuluessa ilmoituksesta. Tässä tapauksessa asianomainen jäsenvaltio ei saa soveltaa vaihtoehtoisia lähestymistapaa ennen kuin komissio nimenomaisesti hyväksyy uudelleen ilmoitetut tai muutetut toimenpideluonnokset.</p>	<p>9. Vaihtoehtona 1 kohdalle jäsenvaltiot voivat <u>sallia velvoitettujen osapuolten täyttää veloitteensa osittain maksamalla täydentäviä summia rahoituslaitoksille, joiden tehtävänä on rahoittaa energiatehokkuuteen liittyviä julkisia investointeja. Ohjeellisenä suosituksena esitetään, että jäsenvaltiot sallivat velvoitettujen osapuolten täyttää 25–50 prosenttia vuotuisista veloitteistaan rahoituslaitoksille osoitetuilla maksuilla. Tämä on tehtävä siten, että rahoituslaitokselle maksetaan määrä, joka vastaa arvioituja investointikustannuksia, joilla saavutetaan osapuolia koskevien veloitteiden osuus. Jäsenvaltioiden on yleisesti huolehdittava siitä, että rahoituslaitokset rahoittavat ensisijaisesti energiatehokkuuteen liittyviä julkisia investointeja.</u></p> <p>toteuttaa muita toimenpiteitä energiansäästöjen saavuttamiseksi loppukäyttäjien keskuudessa. Tällä lähestymistavalla saavutetun vuotuisen energiansäästön on oltava yhtä suuri kuin 1 kohdassa vaadittu energiansäästö. Tämän vaihtoehdon valitsevien jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle 1 päivään tammikuuta 2013 mennessä ne vaihtoehtoiset toimenpiteet, jotka ne aikovat hyväksyä, mukaan lukien 9 artiklassa tarkoitetut seuraamuksia koskevat säännöt, ja osoitettava, kuinka niiden avulla saavutetaan vaadittu energiansäästö. Komissio voi evätä tällaiset toimenpiteet tai ehdottaa niihin muutoksia kolmen kuukauden kuluessa ilmoituksesta. Tässä tapauksessa asianomainen jäsenvaltio ei saa soveltaa vaihtoehtoisia lähestymistapaa ennen kuin komissio nimenomaisesti hyväksyy uudelleen ilmoitetut tai muutetut toimenpideluonnokset.</p>

Perustelu

Jäsenvaltioille tarjotaan mahdollisuus toteuttaa muita toimenpiteitä energiansäästöjen toteuttamiseksi. Vaarana on, että jos jäsenvaltiot eivät saa yksityissektoria osallistumaan, toimenpiteet toteutetaan yksinomaan julkisin varoin, jolloin toimenpiteistä aiheutuva taakka lankeaa kansalaisille. Epäselvyyksien välttämiseksi kohdan poistaminen on erittäin suositeltavaa.

Lisäksi voitaisiin vaihtoehtoisesti harkita energiatehokkuusdirektiivistä annetussa Euroopan parlamentin mietintöluonnoksessa esitettyä toimenpidettä, joka mahdollistaa energiatehokkuustoimenpiteiden rahoittamiseen tarkoitettujen rahoitusvälineiden resurssien kasvattamisen.

Muutosehdotus 8

6 artiklan 10 kohta

Komission ehdotus	AK:n muutosehdotus
<p>10. Komissio vahvistaa tarvittaessa 18 artiklan mukaisella delegoidulla säädöksellä järjestelmän kansallisilla energiatehokkuusvelvoite-järjestelmillä saavutettujen energiansäästöjen vastavuoroista tunnustamista varten. Tällaisen järjestelmän on annettava velvoitetuille osapuolille mahdollisuus ottaa huomioon jossain jäsenvaltiossa saavutetut ja sertifioidut energiansäästöt velvoitteissa, joita niillä on jossain toisessa jäsenvaltiossa.</p>	<p>10. Komissio vahvistaa tarvittaessa 18 artiklan mukaisella delegoidulla säädöksellä järjestelmän kansallisilla energiatehokkuusvelvoite-järjestelmillä saavutettujen energiansäästöjen vastavuoroista tunnustamista varten. Tällaisen järjestelmän on annettava velvoitetuille osapuolille mahdollisuus ottaa huomioon jossain jäsenvaltiossa saavutetut ja sertifioidut energiansäästöt velvoitteissa, joita niillä on jossain toisessa jäsenvaltiossa.</p>

Perustelu

Energiansäästöjen vastavuoroisen tunnustamisen järjestelmä, jonka avulla voidaan laskea saavutetut energiansäästöt ja jolla velvoitetut osapuolet voivat ottaa tiettyssä valtiossa huomioon veloitteensa jossain toisessa valtiossa, saattaa heikentää kyseisten jäsenvaltioiden omaa työllisyytilannetta. Kaikkien tämänkaltaisten seurausten välttämiseksi kohdan poistaminen on erittäin suositeltavaa.

Muutosehdotus 9

8 artiklan 1 kohta

Komission ehdotus	AK:n muutosehdotus
<p>1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että sähkön, maakaasun, kaukolämmityksen tai -jäähdytyksen ja kaukolämpöverkosta saatavan kotitalouksien lämpimän käyttöveden loppukäyttäjille tarjotaan käyttäjäkohtaiset mittarit, jotka mittaavat tarkasti heidän todellista energiankulutustaan ja mahdollistavat sen asettamisen saataville ja antavat tiedot kulutuksen todellisesta ajoittumisesta liitteen VI mukaisesti.</p> <p>Kun jäsenvaltiot ottavat käyttöön älykkäitä mittareita sähkö- ja kaasumarkkinoista annettujen direktiivien 2009/72/EY ja 2009/73/EY mukaisesti, niiden on varmistettava, että energiatehokkuutta ja loppukäyttäjille koituvaa hyötyä koskevat tavoitteet otetaan täysimittaisesti huomioon mittareiden vähimmäistoimintoja ja markkinatoimijoille asetettavia velvollisuuksia määriteltäessä.</p> <p>Sähkön tapauksessa mittareista vastaavien operaattoreiden on voitava loppukäyttäjän pyynnöstä varmistaa, että mittari pystyy ottamaan huomioon loppukäyttäjän tiloissa tuotetun ja verkkoon siirretyn sähkön. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos loppukäyttäjät sitä pyytävät, niiden tosiaikaista tuotantoa tai kulutusta koskevat mittaustiedot asetetaan loppukäyttäjän puolesta toimivan kolmannen osapuolen saataville.</p> <p>Lämmityksen ja jäähdytyksen tapauksessa, jos rakennus saa lämpöä kaukolämpöverkosta, rakennuksen sisäntuloon on asennettava lämpöenergiamittari. Moniasuntoisiin rakennuksiin on lisäksi asennettava käyttäjäkohtaiset lämpöenergian kulutusmittarit, jotka mittaavat lämmityksen tai jäähdytyksen kulutusta kussakin asunnossa. Jos käyttäjäkohtaisten lämpöenergian kulutusmittareiden käyttö ei ole teknisesti mahdollista, on käytettävä liitteessä VI olevan 1.2 kohdan eritelmien mukaisia käyttäjäkohtaisia lämmityskustannusten jakolaitteita mittaamaan lämmönkulutusta kussakin radiaattorissa.</p> <p>Jäsenvaltioiden on laadittava säännöt, jotka koskevat lämmönkulutuksen kustannusten jakamista moniasuntoisissa rakennuksissa, joihin toimitetaan kaukolämpöä tai -jäähdytystä. Sääntöihin on sisällyttävä ohjeita korjauskertoimista, joiden avulla otetaan huomioon rakennuksen ominaispiirteet, kuten lämmön siirtyminen asuntojen välillä.</p>	<p>1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että <u>silloin kuin se on teknisesti mahdollista ja kustannustehokasta, sähkön ja polttoaineiden sekä maakaasun</u>, kaukolämmityksen tai -jäähdytyksen ja kaukolämpöverkosta saatavan kotitalouksien lämpimän käyttöveden loppukäyttäjille tarjotaan käyttäjäkohtaiset mittarit, jotka mittaavat tarkasti heidän todellista energiankulutustaan ja mahdollistavat sen asettamisen saataville ja antavat tiedot kulutuksen todellisesta ajoittumisesta liitteen VI mukaisesti.</p> <p>Kun jäsenvaltiot ottavat käyttöön älykkäitä mittareita sähkö- ja kaasumarkkinoista annettujen direktiivien 2009/72/EY ja 2009/73/EY mukaisesti, niiden on varmistettava, että energiatehokkuutta ja loppukäyttäjille koituvaa hyötyä koskevat tavoitteet otetaan täysimittaisesti huomioon mittareiden vähimmäistoimintoja ja markkinatoimijoille asetettavia velvollisuuksia määriteltäessä.</p> <p><u>Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että käytössä on las-</u> <u>sentajärjestelmiä, joiden avulla loppukäyttäjät pystyvät hal-</u> <u>linnoimaan kustannuksiaan ja vähentämään kulutustaan, ja</u> <u>että tällaisten järjestelmien asentaminen ei lankea loppu-</u> <u>käyttäjien maksettavaksi.</u></p> <p>Sähkön tapauksessa mittareista vastaavien operaattoreiden on voitava loppukäyttäjän pyynnöstä varmistaa, että mittari pystyy ottamaan huomioon loppukäyttäjän tiloissa tuotetun ja verkkoon siirretyn sähkön. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos loppukäyttäjät sitä pyytävät, niiden tosiaikaista tuotantoa tai kulutusta koskevat mittaustiedot asetetaan loppukäyttäjän puolesta toimivan kolmannen osapuolen saataville.</p> <p>Lämmityksen ja jäähdytyksen tapauksessa, jos rakennus saa lämpöä kaukolämpöverkosta, rakennuksen sisäntuloon on asennettava lämpöenergiamittari. Moniasuntoisiin rakennuksiin on lisäksi asennettava käyttäjäkohtaiset lämpöenergian kulutusmittarit, jotka mittaavat lämmityksen tai jäähdytyksen kulutusta kussakin asunnossa. Jos käyttäjäkohtaisten lämpöenergian kulutusmittareiden käyttö ei ole teknisesti mahdollista, on käytettävä liitteessä VI olevan 1.2 kohdan eritelmien mukaisia käyttäjäkohtaisia lämmityskustannusten jakolaitteita mittaamaan lämmönkulutusta kussakin radiaattorissa.</p> <p>Jäsenvaltioiden on laadittava säännöt, jotka koskevat lämmönkulutuksen kustannusten jakamista moniasuntoisissa rakennuksissa, joihin toimitetaan kaukolämpöä tai -jäähdytystä. Sääntöihin on sisällyttävä ohjeita korjauskertoimista, joiden avulla otetaan huomioon rakennuksen ominaispiirteet, kuten lämmön siirtyminen asuntojen välillä.</p>

Perustelu

Kun otetaan huomioon, että esittelijä korostaa lausuntoluonnoksessa toissijaisuusperiaatetta, jäsenvaltioille on jätettävä jonkin verran joustavuutta ehdotuksen täytäntöönpanossa, koska kiinteistöjen rakenne-erot voivat vaikuttaa loppukäyttäjien lämmönkulutukseen.

Vastaavasti on otettava huomioon ehdotuksen taloudelliset ja ympäristöä koskevat kokonaiskustannukset, jotta voidaan varmistaa sen yleinen tehokkuus. Niihin sisältyvät muun muassa ylläpito-, hallinto- ja korvauskustannukset.

Tässä ehdotetaan ensinnäkin, että älykkäät mittarit kattaisivat kaikki polttoaineet. Toiseksi olisi yleisten huomioiden kanssa johdonmukaisesti järkevää mainita tässä, että loppukäyttäjien tulee voida hallinnoida kustannuksiaan ja vähentää energiankulutustaan sen mukaisesti. On tärkeää täsmentää, että tällaisten järjestelmien käyttöönoton ei pidä tapahtua loppukäyttäjien kustannuksella.

Muutosehdotus 10

8 artiklan 3 kohta

Komission ehdotus	AK:n muutosehdotus
3. Käyttäjakohtaisen energiankulutuksen mittaamista ja laskutusta koskevat tiedot sekä muut 1, 2 ja 3 kohdassa ja liitteessä VI mainitut tiedot on annettava loppukäyttäjille maksutta.	3. Käyttäjakohtaisen energiankulutuksen mittaamista ja laskutusta koskevat tiedot sekä muut 1, 2 ja 3 kohdassa ja liitteessä VI mainitut tiedot on annettava loppukäyttäjille tai heidän nimissään toimiville ulkopuolisille tahoille maksutta. <u>Jäsenvaltioiden on varmistettava energiantoimittajien haltuunsa saamien henkilötietojen suoja.</u>

Perustelu

Väärinkäsitysten välttämiseksi on aiheellista tarkentaa tältä kohdilta, että vain loppukäyttäjän nimisissä toimivat henkilöt voivat saada haltuunsa henkilötiedot. Mittaus- ja laskutusjärjestelmien muuttuminen älykkäiksi laskentajärjestelmiksi synnyttää sähköisessä muodossa olevia henkilötietoja. Tällaisia tietoja on syytä suojata, jotta loppukäyttäjän kulutustiedot ovat luottamuksellisia ja suojattuja.

Muutosehdotus 11

8 artiklan 4 kohta – Lisätään uusi kohta.

Komission ehdotus	AK:n muutosehdotus
	<u>4. Jäsenvaltioiden on valvottava tiiviissä yhteistyössä alue- ja paikallisyhteisöjen ja -toimijoiden kanssa, että kansalaisten neuvonta- tai valvuttamissuunnitelmat toteutetaan. Näillä suunnitelmilla pyritään vahvistamaan uudenlaista "energiakulttuuria", jossa kansalaisilla on aktiivinen rooli tehtäessä energiankulutukseen liittyviä päätöksiä.</u>

Perustelu

Direktiivissä ei korosteta yksittäisten kansalaisten toteuttamista toimista saatavaa hyötyä. Energiatohokkuustoimenpiteitä toteutettaessa on tiedostettava yksilötaso, ja kansalaisten valvuttaminen on vartenotettava seikka pyrittäessä saavuttamaan vuoteen 2020 ulottuva tavoite.

Muutosehdotus 12

10 artiklan 1 kohta

Komission ehdotus	AK:n muutosehdotus
1. Jäsenvaltioiden on 1 päivään tammikuuta 2014 mennessä laadittava ja ilmoitettava komissiolle kansallinen lämmitys- ja jäähdytysuunnitelma, jonka avulla pyritään kehittämään tehokkaan yhteistuotannon ja tehokkaan kaukolämmön ja -jäähdytyksen hyödyntämismahdollisuuksia ja joka sisältää liitteessä VII määritellyt tiedot. Suunnitelmat on saatettava ajan tasalle ja ilmoitettava komissiolle joka viides vuosi. Jäsenvaltioiden on varmistettava sääntelykehjensä avulla, että kansalliset lämmitys- ja jäähdytysuunnitelmat otetaan huomioon paikallisissa ja alueellisissa kehittämissuunnitelmissa, myös kaupunkialueiden ja maaseudun aluesuunnitelmissa, ja että ne täyttävät liitteessä VII vahvistetut suunnitteluperusteet.	1. Jäsenvaltioiden on 1 päivään tammikuuta 2014 mennessä laadittava ja ilmoitettava komissiolle kansallinen lämmitys- ja jäähdytysuunnitelma, <u>joka tehdään yhteistyössä alue- ja paikallisviranomaisten kanssa ja</u> jonka avulla pyritään kehittämään tehokkaan yhteistuotannon ja tehokkaan kaukolämmön ja -jäähdytyksen hyödyntämismahdollisuuksia ja joka sisältää liitteessä VII määritellyt tiedot. Suunnitelmat on saatettava ajan tasalle ja ilmoitettava komissiolle joka viides vuosi. Jäsenvaltioiden on varmistettava sääntelykehjensä avulla, että kansalliset lämmitys- ja jäähdytysuunnitelmat otetaan huomioon paikallisissa ja alueellisissa kehittämissuunnitelmissa, myös kaupunkialueiden ja maaseudun aluesuunnitelmissa, ja että ne täyttävät liitteessä VII vahvistetut suunnitteluperusteet.

Perustelu

On tärkeää, että kaukolämpö- ja jäähdytysuunnitelmat laaditaan ja pannaan täytäntöön yhteistyössä alue- ja paikallisviranomaisten kanssa.

Muutosehdotus 13

10 artiklan 4 kohta

Komission ehdotus	AK:n muutosehdotus
<p>4. Jäsenvaltiot voivat vahvistaa ehdot 3 kohdan säännöksistä poikkeamiselle, kun</p> <p>a) liitteessä VIII olevassa 1 kohdassa määritellyt lämpökuorman saatavuutta koskevat kynnysehdot eivät täyty;</p> <p>b) laitoksen sijoittelua koskevaa 3 kohdan b alakohdan vaatimusta ei voida täyttää, koska laitos on sijoitettava lähelle direktiivin 2009/31/EY nojalla luvan saanutta geologista varastointipaikkaa;</p> <p>c) kustannus-hyötyanalyysi osoittaa, että kustannukset ylittävät hyödyt verrattuna koko elinkaaren kustannuksiin, mukaan lukien infrastruktuuri-investoinnit, jotka aiheutuvat saman sähkö- ja lämpömäärän tuottamisesta erilisellä lämmityksellä tai jäähdytyksellä.</p> <p>Jäsenvaltioiden on ilmoitettava nämä poikkeusehdot komissiolle 1 päivään tammikuuta 2014 mennessä. Komissio voi evätä ehdot tai ehdottaa niihin muutoksia kuuden kuukauden kuluessa ilmoituksesta. Tässä tapauksessa asianomainen jäsenvaltio ei saa soveltaa poikkeusehtoja ennen kuin komissio nimenomaisesti hyväksyy uudelleen ilmoitetut tai muutetut ehdot.</p>	<p>4. Jäsenvaltiot voivat vahvistaa ehdot 3 kohdan säännöksistä poikkeamiselle, kun</p> <p>a) liitteessä VIII olevassa 1 kohdassa määritellyt lämpökuorman saatavuutta koskevat kynnysehdot eivät täyty;</p> <p>b) laitoksen sijoittelua koskevaa 3 kohdan b alakohdan vaatimusta ei voida täyttää, koska laitos on sijoitettava lähelle direktiivin 2009/31/EY nojalla luvan saanutta geologista varastointipaikkaa;</p> <p>c) kustannus-hyötyanalyysi osoittaa, että kustannukset ylittävät hyödyt verrattuna koko elinkaaren kustannuksiin, mukaan lukien infrastruktuuri-investoinnit, jotka aiheutuvat saman sähkö- ja lämpömäärän tuottamisesta erilisellä lämmityksellä tai jäähdytyksellä;</p> <p>d) <u>kansantaloudellisista syistä tai verkon vakauden varmistamiseksi jonkin jäsenvaltion on annettava poikkeuslupa uusille, erittäin tehokkaille kaasui- tai hiilivoimaloille.</u></p> <p>Jäsenvaltioiden on ilmoitettava nämä poikkeusehdot komissiolle 1 päivään tammikuuta 2014 mennessä. Komissio voi evätä ehdot tai ehdottaa niihin muutoksia kuuden kuukauden kuluessa ilmoituksesta. Tässä tapauksessa asianomainen jäsenvaltio ei saa soveltaa poikkeusehtoja ennen kuin komissio nimenomaisesti hyväksyy uudelleen ilmoitetut tai muutetut ehdot.</p>

Perustelu

Jäsenvaltioiden on kansantaloudellisista syistä tai verkon vakauden varmistamiseksi voitava hyväksyä erittäin tehokkaan lämmön ja sähkön yhteistuotannon ohella samanveroisina myös erittäin tehokkaita uusia kaasui- tai hiilivoimaloita. Ehdotetun direktiivin poikkeussäännös, jonka perusteella komissiolla on tarkasteluvaraus, ei tässä yhteydessä ole riittävä. Lämpövoimalan kansantaloudellisen hyödyn ja sen verkon vakauden varmistamiseen antaman panoksen arvioinnin on edelleen kuuluttava jäsenvaltioille.

Muutosehdotus 14

19 artiklan 4 kohta

Komission ehdotus	AK:n muutosehdotus
<p>Komissio arvioi vuotuiset kertomukset ja täydentävät kertomukset ja arvioi, missä määrin jäsenvaltiot ovat edistyneet 3 artiklan 1 kohdassa vaadittujen kansallisten energiatehokkuustavoitteiden saavuttamisessa ja tämän direktiivin täytäntöönpanossa. Komissio toimittaa arviointinsa Euroopan parlamentille ja neuvostolle. Komissio voi kertomuksista tekemänsä arvioinnin pohjalta antaa suosituksia jäsenvaltioille.</p>	<p>Komissio arvioi vuotuiset kertomukset ja täydentävät kertomukset ja arvioi, missä määrin jäsenvaltiot ovat edistyneet 3 artiklan 1 kohdassa vaadittujen kansallisten energiatehokkuustavoitteiden saavuttamisessa ja tämän direktiivin täytäntöönpanossa. Komissio toimittaa arviointinsa Euroopan parlamentille ja neuvostolle. Komissio voi kertomuksista tekemänsä arvioinnin pohjalta antaa suosituksia jäsenvaltioille.</p> <p><u>Jäsenvaltioiden on luotava mekanismit, joilla helpotetaan alue- ja paikallisviranomaisten pääsyä vuotuisen ja täydentävien kertomusten laatimisessa tarvittaviin tietoihin.</u></p>

Perustelu

Osion I (poliittiset suositukset) kohdassa 13 alueiden komitea painottaa alue- ja paikallistoimijoiden olennaista roolia energiatehokkuusohjelmien valmistelu- ja täytäntöönpanoprosesseissa. Tätä osallistumisastetta ehdotetaan lisättäväksi erilaisilla toimenpiteillä. Alakohdassa d kehoitetaan alue- ja paikallisviranomaisia ottamaan käyttöön energian ja kasvihuonekaasujen seuranta- ja laskentamekanismeja poliittisten päätösten tuloksellisuuden parantamiseksi. Nämä seuranta- ja laskentamekanismit toimivat myöhemmin pohjana laadittaessa yhdessä jäsenvaltioiden kanssa vuotuisia ja täydentäviä kertomuksia, jotka komissio lopulta arvioi. Niiden kannalta katsotaan tarpeelliseksi luoda välineet, joiden avulla saadaan enemmän tietoa kuin mitä energia-alan toimijoilta on saatavilla.

Muutosehdotus 15

19 artiklan 8 ja 9 kohta

Komission ehdotus	AK:n muutosehdotus
<p>8. Komissio antaa viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2018 kertomuksen 6 artiklan täytäntöönpanosta Euroopan parlamentille ja neuvostolle. Kertomuksen johdosta annetaan tarvittaessa lainsäädäntöehdotus yhdessä tai useammassa seuraavista tarkoituksista:</p> <p>a) 6 artiklan 1 kohdassa säädetyn säästöasteen muuttaminen;</p> <p>b) uusien yhteisten vaatimusten vahvistaminen etenkin 6 artiklan 5 kohdassa tarkoitetuista kysymyksistä.</p> <p>9. Komissio arvioi 30 päivään kesäkuuta 2018 mennessä jäsenvaltioiden edistymistä 15 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen sääntelyllisten ja muiden esteiden poistamisessa. Arvioinnin johdosta annetaan tarvittaessa lainsäädäntöehdotus.</p>	<p>8. Komissio antaa viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2018 2016 kertomuksen 6 artiklan täytäntöönpanosta Euroopan parlamentille ja neuvostolle. Kertomuksen johdosta annetaan tarvittaessa lainsäädäntöehdotus yhdessä tai useammassa seuraavista tarkoituksista:</p> <p>a) 6 artiklan 1 kohdassa säädetyn säästöasteen muuttaminen;</p> <p>b) uusien yhteisten vaatimusten vahvistaminen etenkin 6 artiklan 5 kohdassa tarkoitetuista kysymyksistä.</p> <p>9. Komissio arvioi 30 päivään kesäkuuta 2018 2014 mennessä jäsenvaltioiden edistymistä 15 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen sääntelyllisten ja muiden esteiden poistamisessa. Arvioinnin johdosta annetaan tarvittaessa lainsäädäntöehdotus.</p>

Perustelu

Välipäivämäärät eivät vaikuta asianmukaisilta. Vuoteen 2018 asetettu määräaika on liian lähellä vuonna 2020 päättyvää määräaika, jotta voitaisiin toteuttaa merkittäviä toimia. Komitea suosittaa niin ikään, että energiatehokkuusvelvoitejärjestelmien täytäntöönpanosta annettavan kertomuksen määräaika aikaistetaan vuoteen 2016 ja jäsenvaltioiden edistymistä sääntelyllisten esteiden poistamisessa mittaavan arvioinnin määräaika aikaistetaan vuoteen 2014.

Muutosehdotus 16

Uusi kohta – 15 artikla

Komission ehdotus	AK:n muutosehdotus
	<p><u>1. Jäsenvaltioiden on yhteistyössä alue- ja paikallisviranomaisten ja -toimijoiden kanssa ryhdyttävä kaikkiin tarvittaviin toimenpiteisiin varmistaakseen energiatehokkuussektorin ammattihenkilöiden koulutuksen. Niiden on tässä yhteydessä varmistettava, että kaikille työelämässä jo oleville ammattihenkilöille tarjotaan asianmukaisesti mahdollisuus saada täydennyskoulutusta. Lisäksi ne huolehtivat siitä, että tulevien ammattihenkilöiden koulutusohjelmia tarkistetaan ja mukautetaan säännöllisesti kulloisenkin tilanteen mukaan. Jäsenvaltioiden on huolehdittava yhteistyössä paikallis- ja alueviranomaisten ja -toimijoiden kanssa niin ikään siitä, että tarjolla on kaikille avointa koulutusta ja että voimavarat riittävät kouluttamaan tarpeellisen määrän valtuutettuja asiantuntijoita antamaan energiatehokkuusdistuksia ja suorittamaan teknisten järjestelmien tarkastukset.</u></p>

Komission ehdotus	AK:n muutosehdotus
	<u>2. Jäsenvaltioiden on yhteistyössä alue- ja paikallisviranomaisten ja -toimijoiden kanssa raportoitava koulutusosalalla toteutetuista aloitteista ja saavutetuista tuloksista sekä uusista toimenpiteistä, joihin ne aikovat tarvittaessa ryhtyä. Jäsenvaltioiden on yhteistyössä oman maansa alue- ja paikallisviranomaisten ja -toimijoiden kanssa toteutettava tutkimus koulutustarpeista.</u>

Perustelu

Energiatehokkuuteen liittyvien alojen asiantuntijoiden ja ammattihenkilöiden koulutus on tarpeen, jotta saavutetaan energiatehokkuustoimenpiteisiin ryhtymistä koskevat tavoitteet ja jotta varmistetaan toteutettavien toimien laatu ja tehokkuus. Alue- ja paikallisviranomaiset ovat näiden koulutustoimien kehittämisen ja toteuttamisen kannalta välttämättömiä.

Muutosehdotus 17

Liite III

Komission ehdotus	AK:n muutosehdotus
<p>Julkisten elinten tekemiin tuotteiden, palvelujen ja rakennusten hankintoihin liittyvät energiatehokkuusvaatimukset</p> <p>Tuotteita, palveluja tai rakennuksia hankkivien julkisten elinten on</p> <p>a) jos tuote kuuluu direktiivin 2010/30/EU nojalla annetun delegoidun säädöksen tai direktiivin 92/75/ETY täytäntöönpanemiseksi annetun komission direktiivin soveltamisalaan, hankittava ainoastaan korkeimpaan energiatehokkuusluokkaan kuuluvia tuotteita, ottaen huomioon kustannustehokkuuden, taloudellisen toteutettavuuden ja teknisen soveltuvuuden sekä riittävän kilpailun;</p> <p>b) jos a alakohdan soveltamisalaan kuulumaton tuote kuuluu sellaisen direktiivin 2009/125/EY nojalla annetun täytäntöönpanotoimenpiteen soveltamisalaan, joka on annettu tämän direktiivin voimaantulon jälkeen, hankittava ainoastaan tuotteita, jotka vastaavat täytäntöönpanotoimenpiteessä määriteltyjä energiatehokkuuden viitearvoja;</p> <p>c) hankittava neuvoston päätöksen [2006/1005/EY] soveltamisalaan kuuluvia toimistolaitteita, jotka ovat vähintään mainitun päätöksen liitteenä olevan sopimuksen liitteessä C lueteltuja energiatehokkuusvaatimuksia vastaavien vaatimusten mukaisia;</p> <p>d) hankittava ainoastaan renkaita, jotka kuuluvat asetuksessa (EY) N:o 1222/2009 määriteltyyn korkeimpaan polttoainetaloudellisuusluokkaan. Tämä vaatimus ei estä julkisia elimiä hankkimasta korkeimpaan märkäpitoluokkaan tai vierintämeluluokkaan kuuluvia renkaita, jos se on perusteltua turvallisuuteen tai kansanterveyteen liittyvistä syistä;</p> <p>e) vaadittava palveluhankintasopimuksia koskevilla tarjouspyynnöissään, että palveluntarjoajat käyttävät kyseessä olevia palveluja tarjotessaan ainoastaan edellä a-d alakohdassa tarkoitetut vaatimukset täyttäviä tuotteita;</p> <p>f) ostavat tai vuokraavat ainoastaan rakennuksia, jotka täyttävät vähintään 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut energiatehokkuutta koskevat vähimmäisvaatimukset. Näiden vaatimusten noudattaminen on varmennettava direktiivin 2010/31/EU 11 artiklassa tarkoitetuilla energiatehokkuustodistuksilla.</p>	<p>Julkisten elinten tekemiin tuotteiden, palvelujen ja rakennusten hankintoihin liittyvät energiatehokkuusvaatimukset</p> <p>Tuotteita, palveluja tai rakennuksia hankkivien julkisten elinten on</p> <p>a) jos tuote kuuluu direktiivin 2010/30/EU nojalla annetun delegoidun säädöksen tai direktiivin 92/75/ETY täytäntöönpanemiseksi annetun komission direktiivin soveltamisalaan, hankittava ainoastaan korkeimpaan energiatehokkuusluokkaan kuuluvia tuotteita, ottaen huomioon kustannustehokkuuden, taloudellisen toteutettavuuden ja teknisen soveltuvuuden sekä riittävän kilpailun;</p> <p>b) jos a alakohdan soveltamisalaan kuulumaton tuote kuuluu sellaisen direktiivin 2009/125/EY nojalla annetun täytäntöönpanotoimenpiteen soveltamisalaan, joka on annettu tämän direktiivin voimaantulon jälkeen, hankittava ainoastaan tuotteita, jotka vastaavat täytäntöönpanotoimenpiteessä määriteltyjä energiatehokkuuden viitearvoja;</p> <p>c) hankittava neuvoston päätöksen [2006/1005/EY] soveltamisalaan kuuluvia toimistolaitteita, jotka ovat vähintään mainitun päätöksen liitteenä olevan sopimuksen liitteessä C lueteltuja energiatehokkuusvaatimuksia vastaavien vaatimusten mukaisia;</p> <p>d) hankittava ainoastaan renkaita, jotka kuuluvat asetuksessa (EY) N:o 1222/2009 määriteltyyn korkeimpaan polttoainetaloudellisuusluokkaan. Tämä vaatimus ei estä julkisia elimiä hankkimasta korkeimpaan märkäpitoluokkaan tai vierintämeluluokkaan kuuluvia renkaita, jos se on perusteltua turvallisuuteen tai kansanterveyteen liittyvistä syistä;</p> <p>e) vaadittava palveluhankintasopimuksia koskevilla tarjouspyynnöissään, että palveluntarjoajat käyttävät kyseessä olevia palveluja tarjotessaan ainoastaan edellä a-d alakohdassa tarkoitetut vaatimukset täyttäviä tuotteita;</p> <p>f) ostavat tai vuokraavat ainoastaan rakennuksia, jotka täyttävät vähintään 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut energiatehokkuutta koskevat vähimmäisvaatimukset. Näiden vaatimusten noudattaminen on varmennettava direktiivin 2010/31/EU 11 artiklassa tarkoitetuilla energiatehokkuustodistuksilla.</p>

Perustelu

Vaikka kyseisen alakohdan tarkoituksena selvästikin on saada julkiset elimet ulottamaan direktiivi myös palveluntarjoajiin, jotta saataisiin aikaan kerrannaisvaikutuksia, säännöksestä aiheutuu huomattavia hallinnollisia ja taloudellisia rasitteita, kun on tutkittava tarkasti, että toimeksisaaja noudattaa direktiiviä. Tällöin ei riitä pelkästään se, että varmistetaan huolellisesti, että tarjottu palvelu on ollut tarjouseritelmän mukainen.

Bryssel 14. joulukuuta 2011

*Alueiden komitean
puheenjohtaja*
Mercedes BRESSO
